

UCHWAŁA Nr 306 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 listopada 1965 r.

w sprawie podnoszenia kwalifikacji pracowników zatrudnionych w gospodarce narodowej.

Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. Ustala się następujące podstawowe formy doształcania i doskonalenia kwalifikacji pracowników zatrudnionych na stanowiskach wymagających średniego i wyższego wykształcenia:

- 1) kursy,
- 2) kursy — semina,ria,
- 3) praktyki,
- 4) samokształcenie kierowane,
- 5) studia podyplomowe,

§ 2. 1. W zależności od formy prowadzenia kursy dzielą się na:

- 1) kursy stacjonarne, organizowane z oderwaniem lub bez oderwania od pracy,
- 2) kursy zaoczne (korespondencyjne); uczestnicy kursów zaocznych uczą się samodzielnie na podstawie dostarczanych przez organizatorów kursu podręczników, przewodników metodycznych i instrukcji oraz wykonują prace kontrolne, zdają kolokwia i egzaminy; uczestnikom kursów udzielana jest pomoc w postaci konsultacji,
- 3) kursy z częściowym oderwaniem od pracy, które posiadają podstawowe elementy zarówno kursu zaocznego, jak i stacjonarnego.

2. W zależności od poziomu kwalifikacji uczestników kursy dzielą się na:

- 1) kursy określone w § 3 uchwały nr 239 Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1964 r. w sprawie niektórych zasad dotyczących prowadzenia i finansowania kursowego szkolenia lub doskonalenia zawodowego (Monitor Polski Nr 58, poz. 274),
- 2) kursy podyplomowe, przeznaczone dla pracowników z wyższym wykształceniem; celem tych kursów jest dalsza specjalizacja oraz aktualizacja wiedzy i jej zastosowanie.

§ 3. Ilekróć w niniejszej uchwale jest mowa o:

- 1) doształcaniu pracowników — należy przez to rozumieć uzupełnienie wiedzy i umiejętności wymaganej od pracownika na danym stanowisku,
- 2) doskonaleniu kwalifikacji pracowników — należy przez to rozumieć aktualizację wiedzy i umiejętności wymaganych od pracownika na danym stanowisku,
- 3) ośrodku doształcania i doskonalenia kadr — należy przez to rozumieć jednostkę organizacyjną dysponującą odpowiednimi środkami finansowymi, wyposażeniem oraz kadrą wykładowców, której zadaniem jest stałe prowadzenie doształcania i doskonalenia kadr,
- 4) uchwale nr 239 — należy przez to rozumieć uchwałę nr 239 Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1964 r. w sprawie niektórych zasad dotyczących prowadzenia i finansowania kursowego szkolenia lub doskonalenia zawodowego (Monitor Polski Nr 58, poz. 274).

§ 4. 1. Doształcanie i doskonalenie kwalifikacji pracowników w formach wymienionych w § 1 pkt 1—4 zależnie od potrzeb i posiadanych uprawnień mogą prowadzić jednostki państwowe, społeczne i spółdzielcze.

2. Studia podyplomowe prowadzą szkoły wyższe we własnym zakresie lub przy współdziałaniu placówek Polskiej Akademii Nauk i instytutów naukowo-badawczych.

§ 5. 1. Należy dążyć do koncentracji doształcania i doskonalenia kwalifikacji pracowników w dużych ośrodkach doształcania i doskonalenia kadr, nowoczesnie wyposażonych, dysponujących kadrą dydaktyczną, zapewniającą uczestnikom osiągnięcie istotnych korzyści z udziału w doształcaniu i doskonaleniu.

2. Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Plac przedstawi Radzie Ministrów w terminie do dnia 30 czerwca 1966 r. projekt uchwały w sprawie działalności i rozwoju służb szkoleniowych.

§ 6. 1. Instytuty naukowo-badawcze powinny współpracować ze służbami szkoleniowymi przez systematyczne przekazywanie im własnych osiągnięć naukowych i technicznych, które mogą być wykorzystane w procesie doształcania i doskonalenia kwalifikacji pracowników, udostępnianie laboratoriów i posiadanego wyposażenia oraz zapewnianie udziału specjalistów w realizowanych w tym zakresie zajęciach dydaktycznych.

2. W uzasadnionych wypadkach instytuty naukowo-badawcze powinny prowadzić doskonalenie kwalifikacji pracowników we własnym zakresie.

§ 7. 1. Doształcanie i doskonalenie kwalifikacji pracowników zajmujących stanowiska, na których wymagane jest wykształcenie średnie lub wyższe, może być obowiązkowe. Obowiązkowe doształcanie i doskonalenie kwalifikacji pracowników powinno być prowadzone dla pracowników tych działów, w których szybki rozwój nauki i techniki szczególnie wymaga uzupełnienia lub zdobycia nowych umiejętności i podniesienia poziomu wiedzy. Obowiązkowe doształcanie i doskonalenie kwalifikacji pracowników może być również prowadzone dla pracowników pełniących funkcje wymagające dodatkowych studiów w zakresie wiadomości, których nie mogli nabyć w normalnym trybie nauczania.

2. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) i przewodniczący prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) ustalą wykaz stanowisk, na których zatrudnieni pracownicy podlegać będą obowiązkowemu doształcaniu i doskonaleniu kwalifikacji, oraz określą częstotliwość prowadzenia tego doształcania i doskonalenia, jak również ramową jego tematykę. Wykaz ten powinien być aktualizowany w miarę potrzeb.

3. Dla pracowników zajmujących stanowiska, o których mowa w ust. 2, ale nie posiadających wymaganego na danym stanowisku wykształcenia średniego lub wyższego, właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) oraz przewodniczący prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) określą zakres, częstotliwość oraz tematykę obowiązkowego doształcania i doskonalenia kwalifikacji, przy tym zakres doształcania tych pracowników powinien uwzględniać przede wszystkim uzupełnienie wymaganego wykształcenia. W uzasadnionych wypadkach pracownicy ci — jeżeli przez wieloletnią praktykę nabyli odpowiednie umiejętności — mogą być objęci obowiązkowym doształcaniem i doskonaleniem

kwalfikacji, prowadzonym dla pracowników posiadających wykształcenie średnie lub wyższe.

4. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac zaleci wprowadzenie odpowiednich klauzul do umów o pracę zawieranych z pracownikami przyjmowanymi na stanowiska, dla których wprowadzono obowiązkowe doksztalcenie i doskonalenie kwalifikacji.

§ 8. Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki w porozumieniu z Ministrem Szkolnictwa Wyższego i Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz zainteresowanymi ministrami (kierownikami urzędów centralnych) ustali w terminie do dnia 30 czerwca 1966 r. program wprowadzania stopni specjalizacji pracowników z wyższym wykształceniem oraz określi zasady, formy i metody organizowania i prowadzenia studiów i kursów podyplomowych, wymaganych do uzyskania tych stopni, jak również ustali tryb nadawania stopni specjalizacji absolwentom kursów i studiów podyplomowych.

§ 9. Systematyczne podnoszenie przez pracownika swoich kwalifikacji:

- 1) powinno być brane pod uwagę jako jeden z czynników przy przeszeregowaniach i awansach,
- 2) jest warunkiem do zajmowania stanowisk, o których mowa w § 7 ust. 2.

§ 10. 1. Podnoszenie kwalifikacji pracowników gospodarki narodowej odbywa się zgodnie z rocznymi i wieloletnimi planami, które stanowią część planów gospodarczych, sporządzanych przez wszystkie jednostki organizacyjne podległe właściwemu ministrowi (kierownikom urzędów centralnych) oraz prezydentom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

2. Plany podnoszenia kwalifikacji pracowników sporządza się w trybie ustalonym w instrukcji dotyczącej opracowania projektu narodowego planu gospodarczego.

§ 11. 1. Ministrowie: Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Górnictwa i Energetyki, Przemysłu Chemicznego i Przemysłu Ciężkiego w terminie do końca 1966 r., a pozostali ministrowie i kierownicy urzędów centralnych oraz przewodniczący prezydentów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) w terminach uzgodnionych z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki, nie później jednak niż do końca 1967 r., opracują na okres do 1970 r. ramowe założenia programowe doksztalcenia i doskonalenia pracowników wymienionych w § 7 ust. 1 i 3.

2. Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki przedstawi Radzie Ministrów założenia wymienione w ust. 1, uzgodnione z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

3. Założenia, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny określać między innymi:

- 1) potrzeby w zakresie doksztalcenia i doskonalenia kadry technicznej oraz kadry kierowniczej; potrzeby te powinny być ustalone:
 - a) dla kadry technicznej — na podstawie planu rozwoju techniki danej gałęzi, z uwzględnieniem aktualnego stanu kwalifikacji zatrudnionych pracowników i przewidywanych zmian w strukturze kwalifikacyjnej kadry w związku z wprowadzeniem nowej techniki,
 - b) dla kadry kierowniczej — na podstawie uchwały nr 224 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1964 r. w sprawie postępu ekonomicznego w gospodarce społecznej i organizacji służb ekonomicznych (Monitor Polski Nr 55, poz. 260) oraz uchwały nr 225 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1964 r. w sprawie organizacyjno-technicznej rekonstrukcji branż i gałęzi gospodarki społecznej oraz regionów (Monitor Polski Nr 55, poz. 261), z uwzględnieniem zmian w systemie planowania i zarządzania,

2) zadania i formy realizacji tych zadań w ramach resortu, jak również poza resortem (komórki szkoleniowe, ośrodki resortowe, branżowe, zakładowe, międzyresortowe ośrodki doksztalcenia i doskonalenia kadr oraz ośrodki prowadzone przez centrale spółdzielcze, organizacje społeczne itp.),

3) niezbędne środki finansowe zarówno dla stworzenia bazy inwestycyjnej, jak i prowadzenia prac dydaktycznych i organizacyjnych.

§ 12. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) oraz przewodniczący prezydentów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw), biorąc pod uwagę dotychczasowy dorobek i możliwości organizacji społecznych, w szczególności Naczelnej Organizacji Technicznej i Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego, uwzględnią ich udział w pracach, o których mowa w §§ 7 i 11, oraz określą w uzgodnieniu z nimi ich zadania w zaspokajaniu potrzeb resortu i województwa, związanych z doksztalceniem i doskonaleniem kwalifikacji pracowników.

§ 13. W celu podniesienia efektywności prowadzonego doksztalcenia i doskonalenia kadr:

- 1) Przewodniczący Komitetu do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” uwzględni możliwość wykorzystania radia i telewizji dla potrzeb związanych z doksztalceniem i doskonaleniem kwalifikacji pracowników,
- 2) Minister Kultury i Sztuki po zasięgnięciu opinii Rady Piśmiennictwa Technicznego zapewni w ramach programu wydawniczego wydawanie wydawnictw skryptowych i podręczników, przy wykorzystaniu techniki małej poligrafii,
- 3) Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki w porozumieniu z Ministrem Szkolnictwa Wyższego oraz Ministrem Oświaty w terminie do dnia 31 grudnia 1966 r. opracuje:
 - a) program produkcji, importu i wykorzystania filmów związanych z upowszechnianiem osiągnięć nowej techniki,
 - b) program produkcji nowoczesnych pomocy naukowych i urządzeń w zakresie techniki nauczania.

§ 14. 1. Centralny Ośrodek Doskonalenia Kadr Kierowniczych pełni rolę wiodącą w podnoszeniu kwalifikacji pracowników zatrudnionych w gospodarce narodowej w zakresie organizacji zarządzania i kierownictwa.

2. Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami (kierownikami urzędów centralnych) określi w terminie do dnia 30 czerwca 1966 r. instytucje, które w zakresie doksztalcenia i doskonalenia specjalistycznego pracowników z wyższym i średnim wykształceniem spełniać będą zadania analogiczne, jak Centralny Ośrodek Doskonalenia Kadr Kierowniczych.

§ 15. Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami (kierownikami urzędów centralnych) ustali w terminie do dnia 30 czerwca 1966 r. instytucje zobowiązane do prowadzenia badań w zakresie metod, efektywności i kierunków doksztalcenia i doskonalenia kwalifikacji pracowników oraz opracuje program ich działalności na lata 1966 i 1967.

§ 16. 1. Minister Szkolnictwa Wyższego określi wymagania kwalifikacyjne wykładowców studiów podyplomowych.

2. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) po zasięgnięciu opinii Naczelnej Organizacji Technicznej i Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego, a także innych zainteresowanych organizacji, jak Zrzeszenie Prawników Polskich lub Stowarzyszenie Księgowych w Polsce, określą do dnia 30 czerwca 1966 r. kryteria kwalifikacyjne wykładowców kursów. Kryteria kwalifikacyjne wykładowców kursów

podyplomowych uzgodnione zostaną z Ministrem Szkolnictwa Wyższego, a pozostałych wykładowców — z Ministrem Oświaty.

§ 17. 1. Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki:

- 1) koordynuje całokształt działalności związanej z doskazytaniem i doskazytaniem kwalifikacji pracowników ze średnim i wyższym wykształceniem,
- 2) określi zasady koordynacji centralnej i terenowej, związane z doskazytaniem i doskazytaniem kwalifikacji pracowników.

2. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac w ramach zasad, o których mowa w ust. 1 pkt 2, koordynuje doskazytanie kwalifikacji pracowników w zakresie organizacji zarządzania i kierownictwa.

§ 18. Minister Oświaty w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych i w uzgodnieniu z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki oraz Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac opracuje i przedstawi Radzie Ministrów zakres i zasady doskazytania pracowników nie mających średniego wykształcenia.

§ 19. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym i organizacjom społecznym organizowanie doskazytania i doskazytania kwalifikacji pracowników na zasadach zawartych w niniejszej uchwale.

§ 20. Przepisy uchwały nie dotyczą:

- 1) żołnierzy będących w czynnej służbie wojskowej,
- 2) pracowników służby zdrowia objętych szkoleniem w ramach resortu podległego Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 21. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komitetu Nauki i Techniki, Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, zainteresowanym ministrom (przewodniczącym komitetów i kierownikom urzędów centralnych) oraz przewodniczącym prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 22. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

3

UCHWAŁA Nr 316 RADY MINISTRÓW

z dnia 21 grudnia 1965 r.

w sprawie gospodarki finansowej zarządów budynków mieszkalnych rad narodowych.

Na podstawie art. 9 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111), art. 51 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 221 i z 1963 r. Nr 28, poz. 164) oraz art. 43 dekretu z dnia 20 maja 1955 r. o niektórych podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 16, poz. 87) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Budynki mieszkalne, stanowiące własność Państwa i pozostające w administracji organów do spraw mieszkaniowych prezydiów rad narodowych, są zarządzane przez zarządy budynków mieszkalnych działające w formie:

- 1) przedsiębiorstw gospodarki mieszkaniowej, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”,
- 2) zakładów budżetowych gospodarki mieszkaniowej, zwanych dalej „zakładami”.

2. Zakładom przysługują uprawnienia przewidziane dla przedsiębiorstw w zakresie zawierania umów, zaciągania kredytów bankowych oraz dokonywania odpisów na fundusz inwestycji własnych, fundusz remontów bieżących i fundusz remontów kapitalnych (§§ 18, 23, 24).

3. Wytyczne w sprawie organizacji przedsiębiorstw i zakładów ustala Minister Gospodarki Komunalnej.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa gospodarki mieszkaniowej i zakłady budżetowe gospodarki mieszkaniowej mogą zarządzane przez siebie budynki mieszkalne przekazywać do administracji spółdzielniom budownictwa mieszkaniowego i przejmować w administrację budynki mieszkalne, zarządzane przez państwowe zakłady pracy. Przedsiębiorstwa gospodarki mieszkaniowej i zakłady budżetowe gospodarki mieszkaniowej mogą również na wnioski spółdzielni budownictwa mieszkaniowego przejmować do administracji budynki mieszkalne, stanowiące własność tych spółdzielni.

2. Przekazywanie i przejmowanie budynków, o których mowa w ust. 1, regulują odrębne przepisy.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwa i zakłady mogą prowadzić również działalność pomocniczą i usługową, w szczególności na rzecz administrowanych budynków i ich mieszkańców.

2. Zakres działalności, o której mowa w ust. 1, ustala Minister Gospodarki Komunalnej.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwa i zakłady powinny współdziałać z komitetami blokowymi (osiedlowymi, ulicznymi, domowymi) i podlegają kontroli społecznej sprawowanej przez te komitety.

2. Wytyczne w sprawie zasad współpracy przedsiębiorstw i zakładów z komitetami blokowymi (osiedlowymi, ulicznymi, domowymi) określa Minister Gospodarki Komunalnej.

II. Dochody przedsiębiorstw i zakładów budżetowych gospodarki mieszkaniowej oraz ich przeznaczenie.

§ 5. 1. Do dochodów przedsiębiorstw i zakładów z działalności podstawowej zalicza się:

- 1) czynsze najmu lokali mieszkalnych,
- 2) czynsze i opłaty za świadczenia z tytułu najmu lokali użytkowych,
- 3) podatek od lokali, należny od najemców zamieszkałych w domach administrowanych przez przedsiębiorstwo (zakład),
- 4) opłaty za dostarczoną do lokali ciepłą wodę, centralne ogrzewanie oraz z tytułu używania dźwigów osobowych,
- 5) odsetki od najemców za nieterminowe uiszczanie należności z tytułu najmu lokali,
- 6) inne dochody wynikające z odrębnych przepisów.

2. Przedsiębiorstwo (zakład) może otrzymać z budżetu właściwej rady narodowej:

- 1) dotację na zasilenie środków funduszu remontów kapitalnych,